

Wet personenvervoer 2000, zoals deze komt te luiden na inwerkingtreding van de 'Wet OV-chipkaart'¹

Artikel 1 Wp2000 (nieuw)

elektronisch vervoerbewijs: bewijs dat toegang geeft tot en voorziet in betaling voor het gebruik van openbaar vervoer door elektronische registratie van de reis of een deel daarvan;

Artikel 30 Wp2000 (nieuw)

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over nationale vervoerbewijzen, de daaraan te stellen eisen, de daarbij behorende tarieven en vervoersvoorwaarden, alsmede het gebied waarbinnen deze geldig zijn.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen in het belang van de toegankelijkheid, gebruiksvriendelijkheid en interoperabiliteit van het openbaar vervoer regels worden gesteld over concessieoverstijgende onderwerpen. Deze regels kunnen betrekking hebben op:
 - a. de uitgifte, de kwaliteit en de functionaliteit van vervoerbewijzen;
 - b. de tarieven, waaronder de vaststelling van maximumtarieven, en vervoersvoorwaarden;
 - c. de informatievoorziening en klachtprocedures met betrekking tot de onderdelen a en b.
3. De concessiehouder is verplicht reizigers te vervoeren die beschikken over een voor het concessiegebied geldig vervoerbewijs tegen het daarbij behorende tarief.

Artikel 74, tweede lid, Wp2000 (nieuw)

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voorts regels worden gesteld over onder meer:
 - a. het gebruik en de geldigheid van vervoerbewijzen;
 - b. de verplichting tot betaling en het recht op terugbetaling.

¹ Wet van 23 september 2015 tot wijziging van de Wet personenvervoer 2000 in verband met de invoering van delegatiebepalingen voor de regulering van het systeem van vervoersbewijzen, betaalwijzen en betaaldienstverlening in het openbaar vervoer.

Besluit personenvervoer 2000, geconsolideerde versie van hoofdstuk 4 op basis van het concept-besluit in verband met de landelijke werking van de OV-chipkaart

Let op: geel gearceerd – nieuw; grijs gearceerd – ongewijzigd.

Hoofdstuk 4. Vervoervoorwaarden en bepalingen voor de reiziger

§ 1. Landelijk werkende vervoerbewijzen

Artikel 41

1. Een concessiehouder stelt reizigers die gebruik maken van een OV-chipkaart, die voldoet aan bij ministeriële regeling vastgestelde kenmerken, in staat een reis elektronisch te registreren voor openbaar vervoer dat de concessiehouder aanbiedt.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op openbaar vervoer per auto, tenzij in een concessie anders is bepaald.

Artikel 42

[vervalt]

Artikel 43

[vervalt]

§ 2. Bepalingen voor de reiziger

Artikel 44

Een reiziger is voor het vervoer een vervoerprijs verschuldigd overeenkomstig het daarvoor geldende tarief.

Artikel 45

1. Het verbod, bedoeld in artikel 70, eerste lid, van de wet is niet van toepassing op:

- a. kinderen onder geleide die de leeftijd van vier jaar nog niet hebben bereikt en voor wie geen eigen zitplaats wordt verlangd,
- b. één persoon van ten minste twaalf jaar oud die een persoon begeleidt die is voorzien van een legitimatiebewijs voor gehandicapten,
- c. ambtenaren en personen als bedoeld in de artikelen 87 en 89 van de wet, belast met toezicht en opsporing, bij de uitoefening van de hun in die artikelen opgedragen taak.

2. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over een legitimatiebewijs als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, alsmede over de afgifte ervan.

Artikel 46

1. Geen vervoerprijs is verschuldigd voor het vervoer van handbagage en een hond die een persoon begeleidt die is voorzien van een legitimatiebewijs voor gehandicapten.

2. Onder handbagage wordt verstaan zaken die een reiziger als gemakkelijk mee te voeren, draagbaar, dan wel met de hand verrijdbaar bij zich heeft en geen zitplaats in het vervoermiddel innemen, waaronder een vouwfiets, levende dieren die gemakkelijk zijn mee te voeren en die geen zitplaats innemen, alsmede zaken die door de vervoerder als handbagage zijn toegelaten.

3. Tenzij de concessieverlener en concessiehouder anders regelen, is geen vervoerprijs verschuldigd voor het vervoer van:

- a. een fiets, niet zijnde een zaak als bedoeld in het tweede lid,
- b. levende dieren die niet als handbagage kunnen worden meegenomen.

4. Het derde lid is niet van toepassing op openbaar vervoer per trein waarvoor door Onze Minister een concessie is verleend.

Artikel 47

1. De reiziger is met uitzondering van de gevallen, bedoeld in artikel 45, en met uitzondering van de door de vervoerder bepaalde gevallen, verplicht zich van een geldig elektronisch vervoerbewijs te voorzien:

a. voordat hij, hetzij het vervoermiddel betreedt, hetzij een gedeelte van een station of halte betreedt waar hij blijkens duidelijke aanwijzingen van de vervoerder in het bezit moet zijn van een geldig elektronisch vervoerbewijs of

b. zo spoedig mogelijk nadat hij het vervoermiddel of het gedeelte van het station of de halte heeft betreden, voor zover daar een met afgifte of ontwaarding belaste functionaris of een voor afgifte of ontwaarding bestemd apparaat aanwezig is.

2. Een elektronisch vervoerbewijs is geldig indien:

- a. het een **OV-chipkaart** of een op grond van de concessie door of namens de concessiehouder afgegeven elektronisch vervoerbewijs betreft,
- b. de reismogelijkheden van het elektronisch vervoerbewijs toereikend zijn voor de te maken reis en het vertrekpunt elektronisch is geregistreerd,
- c. het elektronisch vervoerbewijs, voor zover het op naam is gesteld, overeenstemt met de identiteit van de houder daarvan en
- d. de te betalen vervoerprijs voor de reis ten minste gelijk is aan het tarief dat de gebruiker van het elektronisch vervoerbewijs daarvoor verschuldigd is.

3. Een elektronisch vervoerbewijs is niet geldig indien het gewijzigd of anderszins bewerkt is.

Artikel 48

1. De reiziger die het vervoerbewijs waarvan hij moet zijn voorzien desgevraagd ter controle niet toont of overhandigt, is op vordering van de vervoerder de vervoerprijs verschuldigd die geldt voor het traject tussen vertrekpunt en plaats van bestemming van de reiziger.

2. Onverminderd het eerste lid, is de reiziger op vordering van de vervoerder een bij ministeriële regeling vast te stellen bedrag verschuldigd indien hij:

- a. niet voldoet aan de in artikel 47, eerste lid, bedoelde verplichting,
- b. het vervoerbewijs waarvan hij moet zijn voorzien desgevraagd niet toont of overhandigt,
- c. een onbevoegd gewijzigd of anderszins bewerkt vervoerbewijs gebruikt,
- d. een vervoerbewijs misbruikt of
- e. de controle van vervoerbewijzen belemmert of verhindert.

3. Indien de vervoerder die gelegenheid biedt, betaalt de reiziger het bedrag, bedoeld in het tweede lid, terstond tezamen met de krachtens het eerste lid verschuldigde vervoerprijs.

4. Indien de reiziger de in het tweede en derde lid bedoelde bedragen terstond betaalt, is de vervoerder verplicht een betalingsbewijs af te geven, dat voor zover nodig tevens geldt als vervoerbewijs.

5. Indien de reiziger de in het tweede en derde lid bedoelde bedragen niet terstond betaalt, stelt de vervoerder hem in de gelegenheid deze bedragen alsnog te betalen binnen veertien dagen nadat het feit is geconstateerd. De vervoerder kan aan de reiziger een bewijs verstrekken op grond waarvan deze zijn reis kan aanvangen of voortzetten.

6. Indien de reiziger de in het tweede en derde lid bedoelde bedragen niet binnen de termijn, bedoeld in het vijfde lid, heeft betaald, stelt de vervoerder hem nogmaals in de gelegenheid deze bedragen, verhoogd met een bij ministeriële regeling vast te stellen bedrag aan administratiekosten, te betalen binnen veertien dagen na afloop van de termijn, bedoeld in het vijfde lid.

7. Zodra de reiziger voldoet aan het in het tweede, derde, vijfde of zesde lid bepaalde, vervalt het recht van strafvervolgning ter zake van overtreding van artikel 70, eerste lid, van de wet.

Artikel 49

Zolang een opeisbare schuld ter zake van vervoerbewijzen niet is voldaan, heeft de betrokkene geen recht op afgifte van een op naam gesteld vervoerbewijs.

Artikel 50

[vervalt]

Artikel 51

Bij intrekking van een vervoerbewijs of gedeelte van een vervoerbewijs geven de in de artikelen 87 en 89 van de wet bedoelde ambtenaren en personen daarvan een bewijs af aan de reiziger.